DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

22 stycznia | Nr. 2 | Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 80 gr, poleconą 1 zł 30 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszedł z druku Nr. 101 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierający m. in. treść następującą:

Poz.: 771—*Umowę między Rzecząpospolitą Polską i Rzeszą Niemiecką o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisaną w Warszawie dnia 22 grudnia 1931 r.*

Poz.: 772—*Oświadczenie rządowe z dnia 9 grudnia 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych umowy między Polską a Niemcami o małym ruchu granicznym, podpisanej wraz z protokółem końcowym oraz załącznikami I i II w Warszawie dnia 20 grudnia 1931 roku.*

3.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1933 r.

w przedmiocie częściowej zmiany załącznika do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1931 r.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1931 r. w sprawie utworzenia ekspozytur celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach (Monitor Polski Nr. 273 z dnia 26 listopada 1931 r., poz. 366) skreśla się słowa „Huta Bismarka" a w ich miejsce wstawia się słowa „Huta Batorego".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 2.I. 1934 r. Nr. 1, poz. 2).

4.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1933 r.

w sprawie zwinięcia Ekspozytury Celnej Karolina.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach zwija się Ekspozyturę Celną Karolina.

§ 2.

Likwidację Ekspozytury Celnej Karolina porucza się Urzędowi Celnemu w Katowicach.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Monitor Polski z dn. 4.I. 1934 r. Nr. 3, poz. 7).

5.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1933 r.

w sprawie umorzenia 12 raty obligacyj I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 58 z 1928 r.), podaje się do wiadomości, iż dnia 1 grudnia 1933 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej łącznie na sumę nominalną 249.500 złotych w złocie, stanowiące 12-tą ratę umorzenia tej renty:

à 5.000 zł

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
754	757	4

na sumę 20.000 zł

à 1.000 zł

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
6116	6136	21
6138	6147	10
6364	6371	8
		39

na sumę 39.000 zł

à 500 zł

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
31714	31720	7
31722	—	1
31724	31728	5
31801	31810	10
31812	31826	15
31828	31829	2
31857	31859	3
31901	—	1
31922	—	1
31973	31977	5
31997	32024	28
32318	32332	15
32334	32345	12
32354	—	1
32356	32370	15
32372	32384	13
32386	32388	3
32390	32412	23
32414	32449	36
32465	32468	4
32470	32471	2
32517	32539	23
32637	—	1
32671	32678	8
32681	32694	14
32718	32719	2
32780	32785	6
33024	33065	42
33137	33139	3
		301

na sumę 150.500 zł

à 100 zł

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
37480	37482	3
37534	37536	3
37541	37542	2
37544	37549	6
37568	37574	7
37604	37609	6
37618	37619	2
37677	37678	2
37734	37736	3
37738	37739	2
37749	—	1
37752	37754	3
37756	37759	4
37770	37773	4
37814	37816	3
37870	37871	2
37953	—	1
37958	—	1
37988	—	1
37996	37999	4
38020	38027	8
38035	38039	5
38054	38061	8
38063	38094	32
38109	38137	29
38139	38141	3

od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk	od Nr.	do Nr.	Ilość sztuk
38184	—	1	39112	39114	3
38192	38193	2	39119	39122	4
38260	38266	7	39124	39125	2
38279	38282	4	39141	39144	4
38295	38298	4	39147	39151	5
38300	38302	3	39199	—	1
38305	38306	2	39213	—	1
38308	38312	5	39266	39268	3
38346	—	1	39271	39273	3
38381	38388	8	39276	—	1
38391	38395	5	39278	39279	2
38439	38441	3	39282	39283	2
38448	38454	7	39310	39313	4
38487	38488	2	39316	39326	11
38490	38495	6	39330	39331	2
38530	38531	2	39359	—	1
38537	38543	7	39366	39368	3
38545	38549	5	39374	—	1
38680	—	1	39396	39398	3
38682	38683	2	39416	39421	6
38702	38709	8	39435	39440	6
38712	38715	4	39453	—	1
38739	38740	2	39498	39499	2
38767	38774	8	39501	39502	2
38776	38777	2	39555	39556	2
38782	—	1	39557	39559	3
38822	38823	2	39575	—	1
38840	38847	8	39600	39601	2
38886	38889	4	39619	39622	4
38891	38899	9	39661	39668	8
38959	—	1			400
38978	38984	7			
38991	39000	10	na sumę 40.000 zł		
39051	—	1			
39076	39077	2	Ogółem		
39082	39092	11	744 sztuki na sumę		
39094	39098	5	249.500 zł		

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak,*
Zastępca Dyrektora Departamentu.
(Monitor Polski z dn. 3 stycznia 1934 r., Nr. 2, poz. 5).

6.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1933 r.

w sprawie umorzenia 1 raty obligacyj I Serji 3% Państwowej Renty Ziemskiej.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I serji 3% Państwowej Renty Ziemskiej (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 337), podaje się do wiadomości, iż dnia 1 grudnia 1933 r. zostały umorzone w drodze wykupu niżej podane obligacje I Serji 3% Państwowej Renty Ziemskiej łącznie na sumę nominalną 50.000 złotych w złocie, stanowiące 1-szą ratę umorzenia tej renty:

po 5.000 zł

od Nr. 8 do Nr. 17, razem sztuk 10 na sumę 50.000 zł.

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak,*
Zastępca Dyrektora Departamentu.
(Monitor Polski z dn. 3 stycznia 1934 r., Nr. 2, poz. 4).

7.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1933 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc styczeń 1934 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*
(Monitor Polski z dn. 30 grudnia 1933 r., Nr. 298, poz. 330).

8.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 stycznia 1934 r.

Nr. D. VI. 9390/4/33

w sprawie ewidencji przestępstw skarbowych akcyzowo-monopolowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Przedkładane przez urzędy skarbowe akcyz i moponolów państwowych, w myśl zarządzenia z dn. 31 marca 1933 r., L. D. VI. 2683/4/33, miesięczne wykazy ilościowe spraw

karnych skarbowych z dziedziny przestępczości akcyzowo - monopolowej zawierają niedokładności, a nawet błędy, spowodowane zbyt pobieżnem sporządzaniem tych wykazów. Ewidencja prowadzona na zasadzie takich wykazów, nie daje należytego poglądu na całokształt pracy w dziedzinie wykrywania przestępstw i represji karnej, z drugiej zaś strony przez konieczność korygowania poszczególnych wykazów opracowanie ich doznaje znacznego opóźnienia.

Celem usunięcia na przyszłość wspomnianych braków, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Zaznacza się, iż ewidencja, prowadzona na zasadzie omawianych wykazów, ma na celu otrzymanie materjału na punkt wyjściowy akcji zwalczania przestępstw akcyzowo - monopolowych i dlatego obejmuje tylko wykrywanie przestępstw i prace urzędów z zakresu represji karnej; dalsza stadja tych prac (np. prace w Izbach Skarbowych) nie są objęte wykazami.

2) Wzory wykazów, wprowadzonych zarządzeniem z dn. 31 marca 1933 r. L. D. VI. 2683/4/33, ujmują w sposób odmienny ewidencję przestępstw skarbowych, niż wzory do rozporządzenia wykonawczego do ustawy karnej skarbowej i z tego powodu ilość spraw „niezałatwionych" nie będzie się pokrywała z ilością spraw „nierozstrzygniętych", o jakich mowa we wzorach rejestru karnego i wykazach, przedkładanych w myśl § 103 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dn. 22 kwietnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 362). Jednakże ogólna „ilość" spraw karnych, które wpłynęły do urzędu w ciągu danego roku i były wykazane w wykazie ilościowym skraw karnych skarbowych, winna się zgadzać z odpowiedniemi rubrykami wykazów, przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczem do ustawy karnej skarbowej.

3) Ponieważ nie wszystkie urzędy jednakowo ustaliły zaległości spraw karnych skarbowych, powstałe przed dniem 1 stycznia 1933 r., przeto wyjaśnia się, iż do rubryki „a" wykazu, jako niezałatwione z lat poprzednich, należało umieścić te sprawy, zanotowane w pamiętniku karnym, które nie zostały załatwione przez urząd w sposób, przewidziany w rubrykach wykazu od „i" do „m".

W związku z powyższem skreśla się w punkcie 3 okólnika z dnia 31 marca 1933 r. L. D. VI. 2683/4/33 słowa w nawiasie „księdze kar", natomiast w tymże punkcie po słowach „nie wyprowadzonych z rejestru" wstawia się słowa „względnie pamiętnika karnego"; dalszy ciąg zdania pozostaje bez zmiany.

4) Cyfry podane w rubryce „a" winny być zgodne z cyframi rubryki „c" poprzedniego miesiąca sprawozdawczego; tak samo cyfry w rubryce „p" — z cyframi rubryki „t" poprzedniego miesiąca. Cyfry rubryki „h" otrzymuje się przez dodanie cyfr rubryk: „a", „b" i „g"; rubryki zaś „o" — przez odjęcie cyfr rubryki „h" od cyfr rubryki „n"; rubryki „t"— przez odjęcie cyfr rybryki „s" od sumy cyfr rubryk: „p" i „r".

5) W rubrykach od „c" do „f" należy uwidaczniać wykryte przestępstwa akcyzowo-monopolowe stosownie do spisanych protokółów karnych lub doniesień karnych. Nadmienia się, iż w myśl art. 148 u. k. s., „doniesienia karne", sporządzane przez odnośne organy, zastępują protokóły karne w przypadkach, gdy obwiniony jest nieobecny lub nieznany.

W związku z powyższem w punkcie 5-ym powołanego okólnika wprowadza się zmianę przez dodanie po słowach „w protokółach karnych" słów „lub doniesieniach karnych".

Równocześnie na zapytanie jednej z Izb Skarbowych, w jakiej rubryce należy uwidaczniać doniesienia osób nieurzędowych, wyjaśnia się, iż doniesień takich nie należy zamieszczać w wykazie, bowiem na ich podstawie sporządzane są następnie protokóły karne i doniesienia karne (urzędowe), które zanotowane są w odpowiednich rubrykach wykazów.

6) Gdy jedną sprawą karną skarbową zostanie objętych kilka przestępstw, to sprawę taką należy traktować jako pojedyńczą, przyczem zakwalifikowanie jej do jednej z rubryk od 1 — 28 winno nastąpić stosownie do większego znaczenia, jakie przypisuje się jednemu z danych przestępstw.

7) Gdy urząd wyda orzeczenie karne, które się nieuprawomocni wskutek wniesienia przez stronę wniosku o sądowe rozstrzygnięcie sprawy, wzgl. zażalenia, to przy przesyłaniu aktów sprawy:

a) sądowi — należy sprawę wziąć na rozchód do rubryki „l",

b) Izbie Skarbowej—należy sprawę utrzymywać nadal jako niezałatwioną (rubryka „a"); jeśli izba zatwierdzi orzeczenie urzędu — sprawę uwidacznia się w rubryce „i", jeśli zaś je uchyli — sprawa jest w dalszym ciągu niezałatwiona i figuruje w rubryce „a".

8) Rubryki od „p" do „t" mają na celu uwidocznić pracę sądów tylko na odcinku spraw karnych, które przeszły bezpośrednio z urzędów do sądów. W ten sposób w rubryce „p" winny znaleźć się sprawy, przesłane przez urząd sądom (sprawy z rubryki „l"), które nie zostały do końca danego miesiąca sprawozdawczego rozstrzygnięte przez te sądy. Do rubryki „r", która winna zawsze się zgadzać z rubryką „l", nie należy wpisywać spraw, które są przekazywane sądom przez urzędy w trybie art. 188 u. k. s. na skutek wniosków stron, złożonych przeciwko orzeczeniom karnym izb skarbowych.

W związku z zapytaniem jednego z urzędów, czy należy wpisywać do rubryki „l" sprawy rozstrzygnięte w I instancji przez Izbę Skarbową orzeczeniem karnem, od którego strona stawia wniosek o przekazanie sprawy do sądo-

wego rozstrzygnięcia, wyjaśnia się, iż spraw takich, jako już poprzednio umieszczonych w rubryce „k" w wykazie uwidaczniać nie należy.

Rubrykę „s" należy wypełniać stosownie do otrzymywanych z sądów zawiadomień o rozstrzygnięciu tych spraw, które poprzednio, jako niezałatwione, figurowały w rubryce „p".

9) Wobec zniesienia okólnikiem z dn. 31 marca 1933 r. L. D. VI. 2683/4/33 — poza przepisanym wykazem — wszystkich innych wykazów i sprawozdań, dotyczących przestępczości akcyzowo-monopolowej, należy zaprzestać przedkładania Ministerstwu Skarbu odrębnych zestawień przestępstw, wykrytych przez brygady kontroli skarbowej.

O ile dotychczasowe wykazy ilościowe spraw karnych skarbowych były sporządzane w sposób odmienny, niż podane wyżej wyjaśnienia, należy poprawić końcowe wyniki ostatniego wykazu tak, by w wykazie, jaki ma być przedłożony Ministerstwu za styczeń 1934 r. uwidocznione już były cyfry, ustalone zgodnie z niniejszem zarządzeniem.

W końcu Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) z otrzymywanych z urzędów miesięcznych wykazów, sporządzały na przepisanych wzorach wykazy sumaryczne dla swego okręgu i **wysyłały** je Ministerstwu Skarbu, Departament VI, Wydział Służby Akcyzowej — niezależnie od wykazów, przedkładanych Ministerstwu przez urzędy bezpośrednio — w terminie najdalej do dnia 10-go po miesiącu sprawozdawczym. Do wykazów sumarycznych, przedstawianych Ministerstwu za miesiące marzec, czerwiec, wrzesień i grudzień, będą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) dołączać równocześnie sprawozdania o stanie przestępczości, zarządzone okólnikiem z dnia 31 marca 1933 r. L. D. VI. 2683/4/33.

Kierownik Departamentu:
(—) *St. Widomski.*

9.

WYKŁADNIA USTAWY
o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

392. (art. 140—160). W wykładni Nr. 112 (Nr. 36 Dziennika Urzędowego z r. 1927), uzupełnionej, względnie zmienionej wykładniami: Nr. 328 (Nr. 34 Dziennika Urzędowego z r. 1931), Nr. 352 (Nr. 34 Dziennika Urzędowego z r. 1932) i Nr. 356 (Nr. 1 Dziennika Urzędowego z r. 1933) umieszcza się pod Nr. porz. 36a nowy Nr. porz. 36b — w brzmieniu następującem:

Nr. porządkowy	Art. rozp. Prez. Rzeczp. o prawie przemysłowem	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
36b		a) Podanie, którem osoba, posiadająca kartę rzemieślniczą dla pewnego powiatu, zawiadamia władzę przemysłową innego powiatu o rozpoczęciu prowadzenia rzemiosła w tym innym powiecie	wolne	142 (p. 1)
		b) karta rzemieślnicza, wydana na skutek podania, wymienionego pod a)	wolna	160 (p. 1)

W tejże wykładni pod Nr. porz. 39: w kolumnie pod nagłówkiem „Przedmiot", po wyrazie „pomorskiego", wstawia się wyrazy: „oraz na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego" a w kolumnie pod nagłówkiem „Stawka opłaty stemplowej "passus: „w rozporządzeniu pruskich Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dn. 27 lutego 1884 r. (Dz. rozp. dla og. wewn. adm. Nr. 30) i w rozp. Min. Skarbu i Spraw Wewn. z dnia 28 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 314)" zostaje zastąpiony tekstem następującym: „w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 3 sierpnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 581)" (L. D. V. 40122/5/33).

393. (art. 111 i 112 punkt 2). Pełnomocnictwo, złożone w postępowaniu karnem przez powoda cywilnego, podlega opłacie stemplowej według tych samych zasad, jakie dotyczą pełnomocnictwa w postępowaniu cywilnem.

Również gdy ściganie przestępstwa zależy od wniosku pokrzywdzonego (art. 56 kodeksu postępowania karnego, Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr. 83, poz. 725), pełnomocnictwo, udzielone przez pokrzywdzonego, a upoważniające nietylko do złożenia wniosku o ściganie z urzędu, lecz także do wytoczenia powództwa cywilnego, podlega opłacie stemplowej.

Do wymienionych pełnomocnictw nie ma zastosowania punkt 2 art. 112 u. o. s., gdyż one nie dotyczą (lub nie dotyczą wyłącznie) spra-

wy sądowo-karnej, ale dotyczą sprawy **cywilnej,** złączonej ze sprawą karną w tem samem postępowaniu sądowem (L. D. V. 1044/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że sekwestrator podatkowy Urzędu Skarbowego w Sokółce zagubił w dniu 25 lipca 1933 r. kwitarjusz sekwestratorski serji „D", obejmujący niezużytkowane pokwitowania od Nr. Nr. 19.736 do 19.800.

Ministerstwo Skarbu unieważnia powyższe pokwitowania.

Rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 3 stycznia 1934 r. termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1925, poz. 411), został przesunięty na rok podatkowy 1934 z dnia 1 marca do dnia 1 maja 1934 r.

Pożyczka Narodowa.

Jak wiadomo, ogólna ilość subskrybentów wynosi ponad 1.425.000 osób. Z liczby tej około 450 tys. subskrybentów stanowią funkcjonarjusze państwowi, resztę zaś około 975 tys. osób inni subskrybenci. Z tej ostatniej liczby część wpłaciła odrazu przy I-ej racie całość subskrybowanej kwoty, tak, iż w terminie wpłacania II-ej raty przypada już tylko 910.000 osób. Przy II-ej racie znowuż pewna część osób zapłaciła całkowicie należność do końca, tak, iż do wpłacenia III raty pozostała ilość zobowiązanych do wpłacenia III raty, poza funkcjonarjuszami państwowymi, wynosi 904,9 tys. osób. Z tej liczby subskrybentów prawie połowa, bo 381,5 tys. osób, nie korzysta z rozłożenia Pożyczki na 11 rat, wpłacając ją w 6-u ratach. Rata tej części subskrybentów wynosi 15,3 mil. zł miesięcznie. Pozostała część subskrybentów w liczbie 426 tys. korzysta z rozłożenia Pożyczki na 11 rat i rata tej części subskrybentów wynosi 7,1 mil. zł.

Z BANKU POLSKIEGO.

Dnia 11 stycznia r. b. odbyło się posiedzenie Rady Banku Polskiego pod przewodnictwem prezesa dr. Władysława Wróblewskiego, na którem Rada wysłuchała sprawozdań Dyrekcji i komisyj z działalności Banku w grudniu r. ub.

Następnie Rada zatwierdziła sprawozdanie Banku, bilans oraz rachunek zysków i strat za rok 1933.

Wobec wykazanego przez Bank Polski czystego zysku za 1933 r. w kwocie 12.000.000 złotych Rada uchwaliła przedstawić Walnemu Zebraniu Akcjonarjuszów wniosek wypłacenia za rok 1933 dywidendy w wysokości 8%, t. j. 8 zł od akcji 100-złotowej.

Bank Polski — zgodnie z art. 49 statutu— przystępuje z dniem 2 stycznia 1934 r. do wycofania z obiegu biletów bankowych 20-złotowych II emisji z dnia 1 marca 1926 r. i 1 września 1929 r.

Bilety te będą prawnym środkiem płatniczym do dnia 30 czerwca 1934 r., a po upływie tego terminu tracą charakter prawnego środka płatniczego.

Od 1 lipca 1934 r. do 30 czerwca 1935 r. bilety bankowe 20-złotowe będą wymieniane przez wszystkie Oddziały Banku Polskiego oraz Polską Kasę Rządową w Gdańsku, poczynając zaś od 1 lipca 1935 r. do 30 czerwca 1939 r. jedynie przez Skarbiec Emisyjny Banku Polskiego w Warszawie.

Po dniu 30 czerwca 1939 r. ustaje obowiązek wymiany tych biletów.

Ogłoszenie.

Podaje się do wiadomości, że został wydany „Zbiór Okólników Ministerstwa Skarbu", obejmujący okólniki interpretujące poszczególne przepisy obowiązujących ustaw podatkowych oraz egzekucyjnych, niemniej niektóre wyroki Najwyższego Trybunału Administracyjnego, ustalające interpretację poszczególnych przepisów podatkowych, nieznajdującą wyrazu w okólnikach, wydanych przez Ministerstwo Skarbu.

Wydawnictwo powyższe nabyć można w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu przy ul. Rymarskiej Nr. 5, po cenie zł 10 za egzemplarz.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1934 r.

L. D. V. 49621/5/33

w sprawie udzielenia zezwolenia na uiszczanie opłat stemplowych zapomocą maszynowego wytłaczania znaków stemplowych.

Ministerstwo Skarbu decyzją z dnia 29 marca 1933 r. L. D. V. 13189/5/33, udzieliło Zarządowi przedsiębiorstw p. f.:

1) Zakłady Elektro, Spółka z ograniczoną poręką w Łaziskach Górnych,

2) Gasaccumulator, Spółka Akcyjna w Łaziskach Górnych,

3) E. O. L. Elektrownia Okręgowa, Spółka z ograniczoną poręką w Łaziskach Górnych

zezwolenia na uiszczenie opłat stemplowych: 1) od rachunków, wystawianych przez wymienione spółki, 2) od rachunków zagranicznych, przez nie otrzymywanych, 3) od wystawianych przez nie wyciągów z konta i 4) od pokwitowań — w sposób, wskazany w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349) w brzmieniu, ustalonem w § 192 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), a mianowicie przez wytwarzanie znaków stemplowych zapomocą maszyny do stemplowania, nabytej od firmy Taxograph, Sp. z ogr. odp. w Warszawie, należącej do typu I, opisanego w decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 30 lipca 1932 r. L. D. V. 26800/5, która została ogłoszona w N-rze 23 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu i zaopatrzonej w Nr. fabryczny 12.

Powyższe zezwolenie jest zaopatrzone w Nr. licencji A-2.

Wymienione spółki są uprawnione do uiszczania opłat stemplowych w sposób wyżej wskazany, począwszy od dnia 31 października 1933 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*